

af Mæret, thi det er den bedste Tid til at være hjemme fra. Gaaffe vist falder Foraaret ubeløst, men er man engang i Arbeidet, vil man foretrække at at føre det tilende fremfor at begynde forfra i næste Sæssion og med ligesaa liden Udsigt til at komme tilende som tidligere. Jeg troer derfor egentlig, at det er hensigtsmæssigere, at Gængen bliver saaledes, som den er vedtagen ved Grundloven, nemlig saaledes, at Samlingen begynder i October. Det er Alt, hvad man kan forlange af Landboerne, det er den yderste Grændse, man kan gaae til, naar det ikke skal være dem altsfor ubequemt at forlade deres Hjem.

Berg: I det Væsentligste kan jeg henholde mig til, hvad der blev yttret af den sidste ærede Tale. Jeg troer nok, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) har Ret i, at forsaare mange Medlemmer vilde den heldigste Tid til at begynde i være Begyndelsen af September, og navnlig da, naar man turde haabe, at Sæssionerne vilde kunne blive sluttede til Juul. Men jeg troer paa den anden Side dog rigtignok, at der har været ikke uvæsentlige Grunde tilstede for i Grundloven at fassætte Begyndelsestiden til October, Grunde, som ere antydede af den sidste ærede Tale. Naar der i Grundloven tales om de 2 Maanedes, troer jeg dog, det tør forudsættes, at dermed ingenlunde er antaget, at Rigsdagen skulde ordinært kunne ende sin Sæssion paa 2 Maanedes, og at man altsaa ved at sætte Begyndelsen af October som Terminen for Rigsdagens Afslutning, har forudsæet, at ordinært vilde Sæssionen trække ud over Juul, men at man ved de 2 Maanedes egentlig snarest kun har meent en Tid, i hvilken Rigsdagen havde Ret ligeoverfor Regjeringen til at være sammen. Angaaende de lange Sæssioner, som vi stadigt høre Tale om, og som navnlig meget ofte ere fremdragne i Dagspressen, navnlig i de senere Aar, skal jeg oplyse, at siden 1849 og til nu, naar vi regne Rigsraadets Arbeidstid med — og det ere vi dog nødsagede til, thi det havde jo under sig en meget stor Deel af de Sager, som nu ere henlagte under Rigsdagen —

have de repræsentative Forsamlinger været sammen aarligt i 5 $\frac{1}{2}$ Maanedes eller i 170 Dage; Gjennemsnittet var endog, førend vi sluttede ifjor, 177 Dage. Naar vi i de sidste Aar have haft Samlinger dog kun paa indtil 5 Maanedes — med Undtagelse af den lange Sæssion, hvis Langvarighed skyldes Hærloven og ikke kan lægges Rigsdagen tillast, da Hærloven først kom for i Februar og skulde være færdig — hvorledes kan det da være, at man nu pludselig eller navnlig nu lægger Eftertryk paa de lange Samlinger, da det dog er beviist, at Gjennemsnittet af de senere Aars Samlinger ikke er gaaet ud over Gjennemsnittetiden for Varigheden af de repræsentative Forsamlinger siden 1849, naagtet vi — det maa dog erkendes — i de sidste 3—4 Sæssioner have haft meget betydelige Arbeider til Gjennemførelse? I disse Aar, som man altid bør tage Hensyn til, fordi det af mange Grunde vilde være ønskeligt at forferte Samlingerne saameget, som Hensynet til de Interessers Darr, vi have for Die, tilstede, troer jeg, saaledes som disse Aar ere fremkomne, at see en vis Tendens, en Tendens, der gaaer ud paa at skabe en Stemning, der skulde trykke Folkethinget i dets constitutionelle Stilling ligeoverfor Regjeringen og det andet Thing, naar der er Tale om at gennemføre Reformer; thi det er meget naturligt, at de politiske Partier i Landet, som man nærmest kan henregne til Regjeringspartiet, finde Forhandlinger, der gaae ud imod deres Anskuelser paa at gennemføre Forandringer i Lovforslag, overflødige, og da det nu er Folkethingets Op-gave for detmeste eller endog fornemmelig at søge at gennemføre saadanne Forandringer, som tage Tid, vilde det jo altsaa, fra det nævnte Standpunkt betragtet, være meget hensigtsmæssigt, om man kunde fremkalde en Folkestemning, der i Grunden gjorde det ønskeligt for Folkethinget at anvende den fornødne Tid paa at gennemføre de nødvendige Reformer. Jeg troer derfor, at de statistiske Oplysninger, jeg her har givet, ikke ere uvæsentlige ligeoverfor den nævnte Betragtning, idet jeg forøvrigt skal indrømme, at det var ønskeligt, om vi kunde naae til Samlinger, som ikke strakte sig indover 4—5